

Székely Győző

Oktatás a végeken

Világkörüli útra indult egy új magyar civil kezdeményezés

Március 10-én, közép-európai idő szerint este 10 óra előtt hat perccel egy utolsó egyeztetés után Kolozsvár és Helsinki között, az éteren keresztül világgá röpült a Tãngagãrdében megãlmodott új magyar elektronikus folyóirat, a nagyvilágban bárhol élõ szõrványközösségek számára szerkesztett, a nyelv és kultúra oktatásának segítésére készült *Õrszavak*. Most néhány szóban, amolyan mustriként bemutatjuk a lapot.

Az elsõ szám vezérfonala a megújulást jelképezõ tavasz, ezért a versek is a tavaszt idézik, szerzõjük nem más, mint az örök fiatal Kányádi Sándor. A 80-dik tavaszát taposó mestert a Bécsben élõ és tanító Lengyel Ferenc köszönti az *Irodalom* rovatban.

A lap a *Tanítástammal* indul, itt elõbb az elméleti ismereteket nyújtó *Tanulmányok* olvashatók, azoknak pedig, akiket kevésbé vonzanak a tudományos értekezések, a Lengyelországban magyar nyelvet tanító Gedeon Márta és az argentinai Benedek Zsuzsanna írásait ajánljuk *Gyakorlatként*, mindkét szerzõ a humort és játékot helyezi elõtérbe, ezekkel az eszközökkel tanítja és szereteti meg a magyar nyelvet.

A *Régiók*ban a burgenlandi kétnyelvű iskola mellett megismerkedhetnek az „akkreditált magyar oktatás” németországi helyzetével, és a „magyar mint származási nyelv” tantervkészítõ csoportjával, és mivel mindez Németországban történik, biztosak lehetünk benne, hogy nem kell sok időnek eltelnie, amíg a tanterv is elkészül.

Az elmúlt évszázadok során a magyar nyelvű oktatásnak mindig voltak kiemelkedõ jelentőségű központjai, iskolái, melyek híressé tették az õket befogadó városok nevét is. A magyar mûvelõdéstörténeti térképeken kövér betűvel jelzik Sárospatakot, Nagyszombatot vagy Nagyenyedet, lapunkban azonban nem e jeles iskolavárosokról olvashatnak, hanem egy kis tanyáról Göteborg és Jönköping között félúton, a tavak és fenyvesek között, ahol a szinte egész települést kitevõ három faházacska a magyar kultúra oktatásának szempontjából is jeles események színtere volt és lesz az idén is. Tãngagãrde ma már ismert név a dél-amerikai pampáktól a Gellért-hegyen keresztül a Kis-Szamos völgyéig, és hogy miért, azt a bibliaolvasó- és szavalóversenyeket szervezõ házigazda, Tóth Ildikó és a lap tervezésének körülményeit élénk táró Benedek Zsuzsa írásából tudhatják meg, ha rákattintanak az *Eseményekre*.

És már el is érkezünk a titokzatos rovatcímig, a *Kincsesládãg*, mely nem kevésbé értékes a Stevenson *Kincses szigetén* megismert ládánál. A rovatban

elrejtett kincsek az aranyhoz hasonlóan nem halványulnak el, és aki birtokukba jut, egész életén keresztül magával is hordja azokat, hisz verseink szépsége, zenei anyanyelvünk és nyelvünk zeneisége, hagyományaink és számos fényes és szomorú eseménnyel tarkított történelmünk, mondáink, hiedelmeink, gyermekmondókáink képezik magyar közösségünk legfértettebb kincsét: kultúránkat. E néha veszendőnek tűnő kultúrának próbáljuk kis morzsáit mi is összegyűjteni, és szépen összeillesztett szavak, sorok és dallamok, nyelvművelő játékok formájában ebbe a ládába menteni. Hogy sikerül-e, erről önök, felhasználók hivatottak dönteni, és kérjük, tegyék is meg, jelezzenek és szegődjenek munkatársainkká a gyűjtésben, hogy valóban közkinccsé váljék mindaz, amit magyarul tanítani érdemes a nagyvilágban.

Kérjük azt is, hívják fel kollégáik, közelebbi, távolabbi ismerőseik figyelmét a lapra, hogy minél több segítséget, írásokat, tanulmányokat kaphassunk, melyekkel a magyar nyelv újra elindulhat a nyugati és keleti kalandozások útján, ezáltal azonban sokkal sikeresebben, mint azt Lehel atyánk tette. Segítsenek Önök is a kürtöt megfújni, mert a mi tüdőnk hamar kifulladásra kerülhet.

A lap a következő címen érhető el: www.nyeomszsz.org/orszavak.

Megtisztelő figyelmüket köszöni:

a főszerkesztő